

זעקת איילת השחר

7"ב

מרתק

איילת השחר, מהי איילת השחר? אלא זו היא חיה אחת רחמנית, שאין בכל העולם רחמנית כמותה, מפני שבשעה שדוחקת לה השעה וצריכה למזון לה ולכל החיות, היא הולכת למרחוק ולדרך רחוקה ומביאה מזון, ולא רוצה לאכול עד שתבוא ותחזור למקומה. מדוע? כדי שיתכנסו אצלה שאר חיות ותחל להן מאותו מזון, וכאשר באה נאספות אצלה כל שאר החיות, והיא עומדת באמצע ומחלקת לכל אחת ואחת. וזה כתוב בתהילים: "ותקם בעוד לילה ותיתן טרף לביתה". וממה שהיא מחלקת להם היא שבעה, כאילו אוכלת יותר מכולם.

ומתי היא מחלקת להם? כאשר יבוא הבוקר שנקרא שחר יבואו לה חבלי גלות, ומפני זה נקראת "איילת השחר" על שם קדרות הבוקר, שחבלים לה כיולדה, וזה הוא שכתוב בספר ישעיהו: "כמו הרה תקריב ללדת תחיל תזעק בחבליה כן ההינו מפניך ה'" מתי מחלקת להם? כאשר הבוקר צריך לבוא וכולם שבעים במזון שלה.

ואז קול אחד מתעורר באמצע הרקיע קורא בכוח ואמר: קרובים היכנסו למקומכם, רחוקים צאו כל אחד ואחד ייאסף למקומו שראוי לו, כיון שמאיר השמש, וכל אחד ואחד נאסף למקומו. והיא הולכת ביום ומתגלה בלילה, ומחלקת בבוקר. ואחר כך מתחזקת כגיבור והולכת ונקראת איל.

לאיזה מקום היא הולכת? הולכת ששים פרסאות (240 ק"מ) מאותו מקום שהיא יוצאת, ונכנסת לתוך הר החושך ומשם מריחה מזון, מריח את רגלה נחש אחד עקום והולך לרגלה. והיא עולה משם אצל הר האור.

כיון שמגיעה שם מזמן לה הקדוש ברוך הוא נחש אחר, ויוצא ומקטרג זה בזה והיא ניצולת, ומשם נוטלת מזון ושבה למקומה בחצות הלילה, ומחצי הלילה מתחילה לחלק עד שמסתלקת קדרות הבוקר, וכיון שמאיר היום, הולכת ולא נראית. ובשעה שהעולם צריך למטר, נאספים אצלה כל שאר החיות, והיא עולה לראש הר גבוה, ועוטפת ראשה בין ברכיה וגועה געייה אחר געייה, והקדוש ברוך הוא שומע קולה ומתמלא רחמים וחס על העולם, והיא יורדת מראש ההר ורצה וטומנת עצמה, וכל שאר החיות אחריה רצות ולא מוצאות אותה. ובשעה שמתעברת היא נסתמת, כיון שמגיע הזמן ללדת, ואז היא גועה ומרימה קולות קול אחר קול, עד שבעים קולות ואז הקדוש ברוך הוא שומע לה ומזמן אצלה ואז מוציא נחש גדול מהרי החושך ובא בין הרים, פיו מלחך בעפר, מגיע עד זו האיל ונושך אותה באותו מקום שתי פעמים. פעם ראשונה יורד דם, והוא לוחך. פעם שנייה יוצא מים וכל הבהמות שותים בהרים.

"הזהר הקדוש"

ברכה גדולה והצלחה לחיים טובים וארוכים

לשרון בובליל

ולכל בני משפחתו

שלוש מאות ותשעים רקיעים

שהם אחד, נהר, וגן, נהר שיוצא מעדן, וגן שמושקה ממנו, כאן כל סוד סתום של האמונה, ולצדנו זה מי שמתעורר בלילה באותה שעה שנכנס הקדוש ברוך הוא עם הצדיקים בגן, צריך לומר פסוק זה ברצון הלב ולכוון דעתו בו, ואחר כך כמו שאמר דוד המלך: "אודך על כי נוראות נפלאתי נפלאים מעשיך ונפשי יודעת מאוד", אחר כך כמו שכתוב בתורה: "וְנָהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן". וזהו שבח החסידים הראשונים כאשר התעוררו בחצות הלילה, ואחר מסדרים שבחם ועמלים בתורה.

שעשוע של הקדוש ברוך הוא מה הוא? אלא כל הצדיקים שעומדים בדיוקנם ומתלבשים בגן בכל יום ויום, כיון שרוחצים בטל שעתיד הקדוש ברוך הוא להחיות מתים, נכנסים כולם אצל משיח ושואלים מה ששואלים והרי עוררו החברים. אחר כך נאספים ועוסקים כולם בדעת עליון בכל הישיבות ששם, ועליהם כמה ממונים, ומתחדשים שם כמה חידושים בתורה, אחר כך יוצאים כולם ורואים כאשר אליהו הנביא בא אצל האבות, הוא יוצא והם נכנסים, ועומדים לפני האבות, ושמחים בהם ובכמה בנים קדושים שמסביבם ושמחים כולם.

כאשר נכנס הקדוש ברוך הוא בחצות הלילה, כולם עומדים מתוקנים כיאות, וכל ההתעסקות שעוסקים כל אותו יום בחידושי התורה, הקדוש ברוך הוא תאוותו באלו צדיקים שחידשו בה דברים ומשתעשע בהם ובאלו דברים, אחר כך כולם מתוקנים זכר ונקיבה, והקדוש ברוך הוא אחר שמריח ומשתעשע בהם בכל אלו דברים סודות החוכמה שלהם, מתגלה עליהם והם רואים באותו נועם ה', אז כולם שמחים בשמחה רבה עד שמתפשטים הזיו והאור שלהם, ומאותה המשכת הזיו והאור של השמחה שלהם עושים פירות לעולם הזה, ואותו פרי נכנס תחת כנפי השכינה עד הזמן שצריך וכך משתעשע בכל צדיק וצדיק, ואומרים זכאי הוא המלך שבנים אלו נבררו לחלקו וגורלו, וקול מתעורר מאמצע הרקיע וקורא בקול חזק ואומר את הפסוק מתוך תהילים: "זכור ה' לבני אדם את יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד בה", ואז חדווה ושמחה וכל הצדיקים ששם נשמע שלוש מאות ותשעים רקיעים, מפני שאין שמחה ושעשוע להקדוש ברוך הוא אלא בשעה שעומד עם הצדיקים ששם, ומפני זה נשבע ואומר: "אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני", תדבק לשוני לחיכי אם לא אזכרני אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי. בכל מקום שיש שמחה להקדוש ברוך הוא קול זה יוצא וקורא: ומשם עולה ומכה רקיעים ושואג שאגות, עד שכל צבאות השמים כולם בשמחה.

"הזהר הקדוש"

לעילוי נשמת:

יעל ז'וסלין לנגפורד בת סוליקה פריחה ז"ל

תהילת השבת

בוא וראה, ביום שישי כאשר מגיע זמן הערב, מדלג לפנים אותו אור האש, והיא עולה למעלה ולהיכנס תוך גוונים. ואז ניתקנים ישראל למטה ומסדרים סעודות ומתקנים שולחנות כל אחד ואחד את שולחנו. ואז שלהבת אחת יוצאת ומכה באותה מדורה. וכיון שמכה בה, מתגלגלות אותה שלהבת ואותה מדורה, והם נכנסות בנקב התהום הגדול ונסתרות שם.

ואותה שלהבת היא מצד ימין, ומפני שהיא מצד ימין, היא מעבירה את אותה המדורה ומכניסה אותה לנקב התהום הגדול, ויושבת שם עד שיוצאת השבת. וכיון שיצאה השבת, אז צריך לעם ישראל לברך על האש, ואז יוצאת אותה שלהבת בברכה שלמטה, ושולטת על אותה מדורה כל אותו לילה, ואז נכנעת אותה המדורה. בוא וראה, כיון שנכנסה שבת והתכנסה באותה מדורה, וכל האשים של אש קשה הן מסתרות ונכנעות, ואפילו אש הגיהנום, ורשעי הגיהנום יש להם מנוחה. וכדי שלא לעורר אש אחרת, וזה הפסוק מהתורה: "לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת". וכאשר נכנסת השבת, צריכים עם ישראל הקדוש לרחוץ את עצמם משימוש של ימי חול. מה הטעם? וזאת מפני שביום חול יש רוח אחרת שהיא הולכת ושטה ושורה על העם, וכאשר האדם רוצה בו ולצאת מן אותו רוח, ולהיכנס ברוח אחר קדוש עליון, אז צריך לרחוץ את עצמו ולשרות עליו אותו רוח עליון שהוא קדוש.

בוא וראה, את סוד העליון של הדבר. כל אלו ששה ימים שהם נאחזים בסוד נקודה אחת קדושה, וכל הימים נאחזים בה. ויש ימים אחרים שעומדים לחוץ בצד אחר. ויש ימים אחרים שהם מהעיגול הקדוש והם נאחזים בקדושה. ועם ישראל הם קדושים, וכל אלו שמתעסקים בקדושה כל יום השבת, אז הם נאחזים בכל אלו ששה הימים ואוחזים באותה נקודה ונאחזים בזו כדי לשמור אותם. ואותה הנקודה הסוד טמון בה, וכיון שנכנסת השבת, אז עולה אותה הנקודה ומתעטרת והיא נאחזת למעלה וכולם טמונים בה. וכאשר האבות מתעטרים למעלה בתוך נקודה עליונה והיא נקראת שבת. נקודה תחתונה כאשר היא מתעטרת באבות והיא נקראת שבת. זו הנקודה התחתונה כאשר היא עולה ומתקשטת. אז כל השמחה נמצאת למעלה ולמטה וכל העולמות כולם בשמחה. ובליל שבת מתפשט אורה ופורש את כנפיו על כל העולם. וכל השליטים אחרים נעברים, ושמירה נמצאת על כל העולם על ידי המלך הקדוש ברוך הוא.

"הזוהר הקדוש"

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה

מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

לשי משיח בן בלה

הקדוש ברוך הוא לב כל העולם

בית ראשון ובית שני יוריד אותם הקדוש ברוך הוא כאחד מלמעלה, בית ראשון בהתכסות ובית שני בגלוי, אותו בית שיהיה בגלוי שנקרא בית שני, שיראה לכל העולם אומנות של הקדוש ברוך הוא, שמחה שלימה ורצון הלב בכל קיום. אותו בית ראשון בהתכסות, מתעלה למעלה על גבי אותו שבגלוי, וכל העולם יראו ענני כבוד שסובבים על גבי אותו שבגלוי, ובתוך אותם עננים הוא בית ראשון במעשה טמון שעולה עד רום כבוד שמים, ובנין זה אנחנו מחכים. ועד עתה לא היה בעולם, שאפילו העיר ירושלים לא תהיה אומנות האדם, שהרי הנביא זכריה אמר: "ואני אהיה לה נאום ה' חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה". אם על העיר כתוב כך, כל שכן הבית שהוא המגורים שלו.

ומעשה זה היה ראוי להיות בראש כאשר יצאו ישראל ממצרים, והסתלק עד לסוף ימים בגאולה האחרונה. שאלה אחרת, שודאי אנחנו קרובים למלך העליון יותר מכל שאר העמים, ודאי כך הוא. שישראל עשה אותם הקדוש ברוך הוא לב כל העולם. וכך הם ישראל בין שאר העמים כ-לב בין איברים, כמו שאיברים לא יכולים להתקיים בעולם אפילו רגע אחד בלי לב, כך עמים כולם לא יכולים להתקיים בעולם בלי ישראל. וכך גם ירושלים בתוך שאר הארצות כלב בתוך איברים, ועל כן היא האמצע כל העולם כ-לב תוך האיברים.

וישראל מתנהגים תוך שאר העמים כמו שהלב תוך איברים. הלב הוא רך וחלש, והוא קיום כל האיברים, לא יודע מצער וצרה ויגון כלל אלא הלב, שבו קיום שבו תבונה. שאר האיברים לא מתקרב בהם כלל, שהרי אין בהם קיום ולא יודעים דבר, כל שאר האיברים לא קרובים למלך שהוא חוכמה ותבונה ששורה במוח, אלא הלב, ושאר איברים רחוקים ממנו ולא יודעים ממנו כלל. כך ישראל למלך הקדוש קרובים, ושאר העמים רחוקים.

שאלה אחרת, ישראל לא אוכלים נבלות וטרפות וטינוף ולכלוך של שקצים ורמשים כשאר העמים, כך הוא. שהרי הלב הוא רך וחלש, ומלך וקיום של כל שאר האיברים, לא נוטל למזונו אלא מובחר וצחות של כל הדם, ומזונו נקי ומובחר, והוא רך וחלש מהכול, ושאר פסולת מניח לכל האיברים, ושאר האיברים לא משגיחים.

"הזהר הקדוש"

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א**

יוסף אהרן בן שולה

בעלי תשובה השכינה לא זזה מהם לעולם

בספר התורה בספר שמות בפרשת כי תשא כתוב: "לא תוכל לראות את פני כי לא יראני האדם וזי". אמר הקדוש ברוך הוא, עד שאותו חושך נעבר משם. וזה הוא הסוד כי אם עוונותיכם היו מבדילים ביניכם לבין הקדוש ברוך הוא. ומפני אותו חושך, אין המחשבה יכולה להשיג שם. וכל שכן עין. עד שיעבור משם אותו חושך. וכמוהו למטה יש ענן חשוך כמו שכתוב במגילת איכה: "סכותה בענן לך מעבור תפילה".

הזדעזע רבי אלעזר וכל החברים והזדעזעו זקנים בעלי הישיבה. אמר רבי אלעזר, עד עכשיו לא ידעתי שחטא האדם כך היה עליון, שהגיע למקום עליון של ל העליונים. אמר: אבא, תן לי רשות לשאול אף על שלא ניתן רשות לכל בן אדם לשאול כל שכן היה לעת. אמר לו רבי שמעון בני, שהרי הרצון נמצא ורשות ניתנה לגלות כל מה שיכולתי לדעת. השיב לו בנו רבי אלעזר, אבא, ניכר מפני אותו חושך שמפסיק בין עילת העילות למחשבה סתומה, שעילת על כל העילות לא משתתף בשום מחשבה שהיא סתומה כל שכן שהיא גלויה. ולא בשום אור גנוז וטמון וקדמון וצח ומצוחצח. אמר, ודאי כך הוא שאם כל אלו אורות ומחשבות היו ממנו לא היה יכול החושך להבדיל. אבל עילת העילות הוא על כל אורות גנוזים וסתומים כמו הנשמה בגוף. ואור קדמון אף על פי שהוא סתום וגנוז והוא קדמון לכל הספירות ולכל האותיות ונקודות וטעמים, כך הוא לגבי עילת על כל העילות, כגוף לגבי הנשמה. שבעילת העילות אין בו גוון ולא צורה ולא דיוקן, ולא שותפות. ובמקום שהעין לא שולטת מי יכול לעשות דמיון.

אחר שהרהר בתשובה אדם למטה. חזר לבוש לגבי המוח שהוא אבא ראש של תפילין. והתחבר המוח שהוא החוכמה באימא. מייד ויעש ה' אלוקים לאדם הראשון ולאשתו כותנות עור וילבישם. והם תפילין שהם מעור. באותו זמן עמדה תשובה שהיא אימא ראש של תפילין עם אדם להגן עליו ולכסות עליו שהוא ערום, כמו שהיא מכסה על המוח העליון. ובני, כל מי שמניח תפילין כאילו מכסה על המוח העליון. ומפני זה שכינה עליונה לא זזה ממנו. וסוד הדבר, שהיא אימא עליונה תשובה הרי עומדת באדם העליון, והשכינה שהיא תפילה של יד באדם התחתון. השכינה העליונה יורדת עם אדם, והשכינה התחתונה עם הבל. ועם כל זה בעלי הטהרה אשר באים מהם ומפני זה ותלכנה שתיהן.

מיד שחטאו ישראל במעשה העגל, אמר הנביא ישעיהו: "ובפשעיכם שולחה אימכם". והוסיף שלמה המלך שאמר בה: "כי אם לבינה תקרא לתבונה תתן קולך" (ספר משלי פרק ב' פסוק ג') נשלחה והסתלקה מהם ותרם מעל הארץ. שלא יורדת עליהם אלא בשבתות וימים טובים. ונשארה שכינה תחתונה יחידה למטה, ושכינה עליונה יחידה למעלה. והרי העמידוהו: "איכה ישבה בדד". שבתחילה לא הייתה שכינה עליונה זזה מהם כמו שכינה תחתונה. זכאים הם בעלי התשובה שמורידים את השכינה עליהם בכל יום ושעה ורגע ולא זזה מהם בכל מקום. שאמר שלמה המלך בספר משלי: "בהתהלך תנחה אותך וכו'..." ואין לה עליהם יום ידוע כמו האחרים שלא יורדת עליהם אלא בשבתות וימים טובים, אבל בעלי תשובה לא "זזה" מהם לעולם....

"הזוהר הקדוש"

ברכה גדולה והצלחה לחיים טובים וקדושים

ליוסי אברהמי

ולכל בני משפחתו

פינת הצדיק

השבוע: ר' יהודה הנשיא

את רבן שמעון בן גמליאל ירש בנו רבי יהודה הנשיא. בצעירותו היה גם תלמידו של רבי שמעון בר יוחאי אשר ישיבתו הייתה בתקוע. הוא למד גם אצל רבי אלעזר בן שמוע. כאשר ראה רבי יהודה כי העם נתון לגחמות השליטים המקומיים, ואת חוסר הביטחון לתורה, החליט לנסוע לרומא. ועתה התרחש אחד הניסים הגדולים שחולל ה' לעמו. הכיר רבי את בנו ויורשו בעתיד של הקיסר אנטונינוס פיוס. רומאי מחונן ואציל זה הפך למעריץ כה גדול של החכם היהודי עד כי כל חייו השתנו מעתה ואילך. הקיסר הרומאי הפך לתלמיד שקדן של הנשיא, והיו ביקורים בניהם סודיים ביותר משני הצדדים. ולאחר שרבי אלעזר בנו של רבי שמעון בר יוחאי, שמח עם שמחה מרובה לראות כי היהודי רב העוצמה ביותר בעולם היה בעת ובעונה אחת גדול חכמי התורה בעולם. עתה רבי יהודה הנשיא מנהיג הדור הבלתי מעורער. ה' בחר בו. הצטיינות זו, ביחד עם הכוח בו זכה מן הקיסר, בנוסף לסמכותו כנשיא וגם עושרו הבלתי רגיל, כל אלו הצטרפו בהרמוניה מושלמת לענוותנותו הנשגבה כדי לעשותו מקובל ואהוב על ידי האומה כולה, וכך נבחר למשימתו ההיסטורית. הענווה המסורתית של משפחת גדולה זו, אותה ירשו ממלך ישראל. רשב"ג אמר לרבי: בני.. הוא רבי אלעזר בנו של הרשב"י הוא "ארי בן ארי", ואילו אתה "ארי בן שועל". והבטיח את התורה שבעל פה לדורות.

ברכה לאריכות ימים: עמוס בובליל בן רחמים

פינת הקבלה

השבוע: חומר וצורה חלק ב'

אפשר לגלות את הרעיון בדיבור ואז הפה הוא הכלי. כן אפשר לגלות את הרעיון בכתיבה ואז האותיות או היד הכותבת הם הכלים. האור הוא הפנימיות. והכלי הוא חיצוניות. הצורה היא, אשר מתלבשת בחומר ומפעילה אותו. כיון שרצה הבורא לברוא סוגים שונים של יצורים השונים זה מזה במעלתם, הצורה המתלבשת בחומר של החי מעולה מהצורה המתלבשת בחומר של הדומם. ולא זו בלבד, אלא בדומם עצמו יש כמה וכמה מדרגות של צורה, המתאימות לכל מדרגה של הדומם. לדוגמא: לתינוק יש חומר (גוף) וצורה (הנשמה) ולאדם מבוגר יש חומר וצורה. נשמתו של המבוגר מפותחת יותר ומעולה יותר ולכן התאים הבורא לתינוק צורה אשר תתפתח בד בבד עם התפתחות החומר. לסיכום הנושא. מהות הדבר ואיכותו תלויים בצורה שבו, כלומר, בכוח הרוחני שבו. יש נבראים, שהצורה היא הקובעת את התכונות ואת האופי של אותה מציאות לכן אפשר לומר, שהצורה היא המהות של המציאות, של הדבר. ויש נבראים שהצורה שבהם קבועה, ובמשך הזמן שהם מתקיימים אין בהם שינוי מהותי. לעומת זאת יכול האדם לשנות ע"י קיום התורה ומצוות ובכך להתעלות ברוחניותו. ואדם ששיפר את נשמתו אז שיפר את מהותו. ולפי שאין למלאכים אין בחירה ואין הם יכולים לשנות ולשפר את הצורה. מבחינת רעיונית יכול האדם להגיע במדרגתו למעלה מהמלאכים.

סוף

ברכה לאריכות ימים: רינה בובליל בת נסריה

ואז שאול הורה לחזור. ועודם מדברים - והסלע נחצה לשניים והם הופרזו בתהום.. ושוב ברח דוד למדבר והפעם למדבר עין גדי. פלשתים אויביהם של ישראל רצו להלחם בישראל וזאת לאחר ששמעו שמנהיגם הרוחני של ישראל שהוא שמואל ממנו פחדו, נפטר.

ושדוד שר המלחמה הוא פליט בארץ פלשתים. על כן החליטו לפתוח במלחמה רבתי נגד ישראל. ואז שאול המלך אסף את כל חייליו לקראת המלחמה בהר הגלבוע.

והנה התגלה שמואל הנביא לשאול, והודיע לו, כי נגזר בשמים שישראל יינגפו במלחמה, ועוד אמר שעתה יקיים ה' את דבריו, יקרע את ממלכתו וינה לדוד, והוא שאול ובניו יפלו בחרב במלחמה הזו. וכך היה ושאול ובניו נפלו במלחמה. ודוד במר ליבו נשא קינה על שאול ויהונתן בנו ואמר: הצבי ישראל על במותיך חלל - איך נפלו גיבורים.

לאחר תום שבעת ימי האבל על שאול, רצה דוד לעלות לארץ ישראל. ענהו ה': "עלה". כשהגיעו לחברון דוד היה כבר מלך, מאותו זמן שנמשח על ידי שמואל הנביא, אך ברוב ענוותנותו לא תפס בכוח את המלוכה, וזה לא בחיי שאול.

ואומנם דוד לא עשה דבר כדי לתפוס את המלוכה, אך אנשי יהודה, הם אשר באו אליו מרצונם ומשחו אותו למלך על כל בית יהודה. אך לא כן היה. אבנר שר צבא שאול לקח את בושת בן שאול, והמליכו על שאר שבטי ישראל. אבל לשנתיים בלבד הוא מלך.. ח"זל

המשור בשבע הבא

ברכה לשערי תורה ומצוות: לדוד בן שרה

ברכה לזיווג מהרה: לדוד בן אלברט
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

**מרן הבית יוסף
רבי יוסף קארו פרק ו'**

הקבוצה קמה ממקומה ברעד לנשק את כפות הידיים אשר מרן הושיט להם. מרן חזר למושב הוא שב לעיין בדברי הרמב"ם שלפניו: "אפילו רשע כל ימיו..." איפה בכל הגמרא מצא הרמב"ם סמך להלכה זו - כן! נזכר הגאון ונטל את נוצת הדיו בין אצבעות ימינו ובכתב ידו המסולסל כתב: ומה שכתב הרמב"ם "אפילו רשע כל ימיו וכו'" הרי ראה זאת בפרק קמא דקדושין בדף מ'. מופיעה ברייתא בשם רבי שמעון בר יוחאי.

מרן היה באותה עת מן הגדולים שבחכמי ארץ ישראל והעולם כולו. הוא ייסד בצפת ישיבה גדולה אשר אליה נהרו ממיטב בחורי ישראל מכל התפוצות. ופרו ה"בית יוסף" מופץ ונלמד בכל העולם. כדי להקל על הכלל כולו השלים מרן ספר אשר עתיד היה להכיל את כל קיצורי ההלכות ששכנו ב"בית יוסף" כמובן שמראו החיצוני של הקיצור הזה היה מחולק לארבעת רגלי ההלכה שהם: "אורח חיים" "חושן משפט" "יורה דעה" ו"אבן עזר".

ועל ארבעה רגלים אלו הניח רבנו את שולחנו הלא הוא ה"שלחן ערוך" שהוא קצור ההלכות. רוגז עורר החיבור הזה בלבותיהם של גדולי חכמי אשכנז, מן הספר נעדרו כמעט כל המקומות שבהם נפסקה ההלכה באורח שונה באשכנז ובפולין, המחבר השתמש בשלושת עמודי הדורות הרמב"ם, הרי"ף והרא"ש. ובדינים משלימים לא נגעו עמודי ההוראה אלו פנה מרן ונעזר בשלושה ענקים אחרים הלא הם הרמב"ן, הרשב"א והר"ן.

בין החכמים שחלקו קשות ובקרו קשות את מרן, היה רבי שלמה לוריא הלא הוא "המהרש"ל" וכן רבי מלובלין דהיינו המהר"ם, וכן בעל הלבושים הלא הוא רבי מרדכי יפה. ואולם מי שהגדיל מכולם לעשות היה רבי משה איסרליש והוא "הרמ"א. כעת נודע שמו של מרן ברחבי העולם בזכות שני החיבורים הללו, שאלות הלכתיות החלו לעשות דרכן מכל קצווי תבל אל מקום ישיבתו של רבנו.

בשנת ה"א רצ"ו קיבלה צפת את "מרן" בזרועות פתוחות, ומרן החזיר לה כפל כפליים על כל אשר העניקה כאן המשיך מרן ביצירת מפעלו הגדול שהחל בו עוד בתורכיה - כתיבת הספר "בית יוסף". הוא עמד בראש ישיבה של צפת ותלמידים רבים נהרו לישיבתו ללמוד תורה מפיו. זמנו היה עמוס בפעילויות נוספות, והוא עמד בראש בית הדין הגדול בצפת.

המשד בעמוד הבא

סדר יומו של מרן היה גדוש, יום יום ולילה לילה. בשנת ה"א נולד בנו הבכור של מרן רבי שלמה, אך שמחתו לא ארכה, כי בעבור זמן קצר נפטרה האם אשתו השנייה - בת רבי יצחק סבע. כעבור שנים ספורות נשא מרן לאשה (השלישית) את בתו של רבי זכריה אשכנזי, ואז נולד בנו השני רבי יהודה.

שביל ארוך מתפתל אל מירון, מקום קבורתו של רבי שמעון בר יוחאי ובנו רבי אלעזר. באחד מימי חג הסוכות חשב מרן, היש מקום מתאים לאמירת ההושענות ולעריכת ההקפות יותר מקבר רבי שמעון בר יוחאי, והוא החליט לצאת למירון. ולימוד הקבלה רומם את בני החבורה, והם ריחפו בעולמות עליונים, לפתע הבחינו בחשיכה משונה, קרני השמש לא חדרו עוד למערה, למרות שהייתה זו שעת צהרים. לא עבר זמן רב וגשם חזק נתך ארצה. ומדוע ממטיר הקדוש ברוך הוא גשמים? גשם היורד בחג סוכות אין סימן ברכה.

ואז בא המגיד למרן ואמר לו: כיצד ניתן להבין את ירידת הגשמים בעיצומם של ימי סוכות, והסביר המגיד: כיון שהקפתם את קבר רבי אלעזר בארבת המינים, שהם באים לרצות על המים, ואז התעוררו המים ובאו, ולאחר גילויים אלה נחה דעתו של מרן ואמר לתלמידיו מהי כוחה של תפילה על קברות רבי שמעון בר יוחאי ובנו. "זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו" האר"י הקדוש משדך את בתו עם בנו של מרן.

הכל נוהרים לביתו של אבי הכלה כל גדולי העיר והמון העם, ומבקשים ליטול חלק בשמחה ולשמוח בשמחתם של מנהיגי האומה: האר"י הקדוש - ראש המקובלים. ומרן ה"בית יוסף" - ראש העוסקים בתורת הנגלה. הכל ידעו, שצדיקי עולם נוספים המקורבים אל המחותנים ישתתפו בסעודת המצווה, ועתה ההזדמנות להתבשם מריח תורתם ולהתענג בקרבתם.

רבי חיים ויטאל עצמו נולד בצפת ואביו רבי יוסף קלבריזי שכן איש קדוש היה, ועסק בכתיבה ספר תורה תפילין ומזוזות וכתב ידו היה יפה, וזכה להערכה מגדולי המקום, שכתב אותם בדייקנות ובכוונות על פי הקבלה. ועוד אמרו כי מרן ה"בית יוסף" אמר בשם המגיד אשר היה לו: כי בזכותם של התפילין חצי עולם עומד.

המשך בשבוע הבא הפרק האחרון

לעילוי נשמת:

ברוך ענף בן יעקב וזימבול ז"ל

התגלות מלך המשיח בארץ הגליל

רבי שמעון בר יוחאי אמר פסוק מספר התורה בספר ויקרא: "וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב", מלא בוא"ו השם "יעקוב" מדוע. אלא בשני צדדים הוא סוד החוכמה, אחד שהוא סוד דרגת החוכמה מקום ששורה בו יעקב. אבל זה הפסוק על גלות ישראל נאמר, שכאשר הם תוך הגלות, אותו זמן שיפקדו יפקדו בסוד בוא"ו, והוא באלף השישי. ופקידה בסוד הוא"ו ששה רגעים וחצי עת, והזמן של שישים שנים לבריח הדלת באלף השישי, יקים אלוקי השמים פקידה לבת יעקב, ומאותו זמן עד שיהא לה זכירה שש שנים וחצי. ומאותו זמן שש שנים אחרות, והם שבעים ושתים וחצי.

בשישים ושש יתגלה המלך המשיח בארץ הגליל, וכוכב אחד שבצד מזרח יבלע שבעה כוכבים מצד צפון, ושלהבת של אש שחורה תהיה תלויה ברקיע ששה ימים, ומלחמות יתעוררו בעולם לצד הצפון, ושני מלכים יפלו באלו הקרבות. ויתחברו כל העמים על בת יעקב, לדחות אותה מהעולם. ועל אותו כתוב בספר ירמיהו: "ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע", ואז יכלו נפשות מהגוף, ויצטרכו להתחדש. וסימנך שכתוב בתורה בספר בראשית בפרשת ויגש: "כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה... ובני יעקב כל נפש שישיים ושיש".

בשבעים ושלוש, כל מלכי העולם יתאספו לתוך עיר גדולה של רומי, והקדוש ברוך הוא יעורר עליהם אש וברד ואבני אלגביש ויאבדו מהעולם. חוץ מאלו מלכים שלא יגיעו לשם, ויחזרו לעשות מלחמות אחרות. ומאותו זמן המלך המשיח יעורר בכל העולם, ויתאספו עימו כמה עמים וכמה צ-ב-א-ו-ת מכל קצות העולם. וכל בני ישראל יתאספו בכל אלו מקומות. עד שיושלמו אלו שנים למאה, אז וא"ו תתחבר בה"א, ואז כמו שאמר הנביא ישעיהו: "והביאו את כל אחיכם מכל הגויים מנחה לה" וגו'". ובני ישמעאל עתידים באותו זמן להתעורר עם כל עמי העולם לבוא על ירושלים, כמו שאמר הנביא זכריה: "ואספתי את כל הגויים אל ירושלים למלחמה ונלכדה העיר וגו'". ועוד כתוב בספר תהילים: "יתייצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על ה' ועל משיחו", ועוד כתוב: יושב בשמים ה' ילעג למו".

לאחר מכן וא"ו קטנה תתעורר, להתחבר ולחדש נשמות שהן ישנות, כדי לחדש העולם, כמו שכתוב בספר תהילים: "ישמח ה' במעשיו", ועוד כתוב: "יהי כבוד ה' לעולם", להתחבר כיאות. ישמח ה' במעשיו, להוריד אותן לעולם, ולהיות כולן בריות חדשות לחבר עולמות כולם כאחד.

זכאים הם כל אלו שיישארו בעולם בסוף האלף השישי, להיכנס בשבת. שהרי אז הוא יום אחד לקדוש ברוך הוא בלבדו, וללקוט נשמות חדשות, להיות בעולם עם אלו שנשארו מקודם, והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלים. "הזוהר הקדוש" 2

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א**

לקמי תורג' מן בת שמחה

סוד הסודות של התפילין

קמו והלכו הוא ורבי ייסא ורבי חיא, מצאוהו את רבי אלעזר ברבי שמעון שהיה מגלה סודות בתפילין. נכנסו לפניו ואמרו במה מתעסק מורנו? אמר להם טעם של תפילין אמרתי. שהרי זכאי הוא בן אדם שמניח תפילין ויודע הטעם שלהם. אמרו, אם נוח לפני מור יאמר לנו דבר, שמענו מאביך שהקדוש ברוך הוא באהבה גדולה שהיה לו לעם ישראל, אמר להם לעשות בית משכן כמו המרכבה העליונה שלמעלה, ויבוא דיורו זה הוא שכתוב בתורתנו הקדושה בספר שמות בפרשת תרומה: "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". ושמעתי מאביך שכאן סתום טעם של תפילין בזה הפסוק.

אמר להם, בוא ראה, כמו שלמעלה נעשה מקדש במרכבות קדושות. ואחר כן השרה הקדוש ברוך הוא דיורו עימהם. כעניין זה וכגון זה, התעוררו החברים בעלי המשנה בטעם של תפילין. להיות אותו אדם דוגמת המרכבות העליונות. מרכבה תחתונה מרכבה עליונה. לבוא המלכות שלו וישרה דיורו עליו.

ושנינו, יש בו סודות עליונים ודוגמתם. ויש בו שלוש מרכבות דוגמת עליונים קדושים. סודות של שלוש אותיות השמות הקדושים העליונים. שלוש מרכבות, שלוש אותיות. ארבע פרשיות שולט על ארבע. ועל כך סוד השי"ן של שלושה כתרים ושי"ן של ארבעה כתרים. שלושה מלאכים שולטים בגוף. תפילין עליו הקדוש ברוך הוא למעלה. אלו תפילין של ראש. תפילין של יד ארבע פרשיות. הלב רוכב דוגמת המרכבה התחתונה, ותחתון רוכב. עוד שנינו זו רכיבה של הזרוע למטה. והלב רוכב דוגמה שהוא למטה. ונמסרו בידו להכניס את כל צ-ב-א-ו-ת השמים. כך הוא הלב הוא רוכב למטה, ונמסרו בידיו כל אברי הגוף. ולמעלה ממנו ארבע פרשיות על מוח הראש הוא, אבל הקדוש ברוך הוא שליט עליון מלך על הכל. סוד חכמה זו הוא כמו המקדש, שכתוב בתורה בספר שמות בפרשת תרומה: "ועשה כרוב אוזר מקצה מזה וכרוב אוזר מזה", ועליהם דיור המלך, בארבע אותיות שתי מרכבות.

ובזה הגוון הלב והמוח, הלב מכאן והמוח מכאן, ועליהם מדורו של הקדוש ברוך הוא בארבע פרשיות. אמר רבי אלעזר מכאן ולהלאה סודות של כתרי אותיות. ופרשיות בגופם ורצועותיהם הלכה למשה מסיני והרמז שלהם התגלה, והטעם של הכל בשלוש עשרה מדות הרחמים.

"הזהר הקדוש"

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה מהירה
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
ליעקב בן רבקה

אור המדבר החל מתמלא בעשן לבנבן ומחניק. הנשימה הייתה קשה ופני אליהו להטו מחמת החום הנורא.. והנה אט אט החל העשן להתפוגג, ולמרבת הפלא והאוויר הפך במהרה להיות צח ושקוף. והאש נעלמה כלא הייתה בהותירה אחריה אדמה חרוכה, ואותו המראה שראה יחזקאל הנביא בחזון המרכבה, ראה גם אליהו.

שמע אליהו את קול הדממה, והליט פניו באדרתו, כי ידע כמשה רבנו בשעתו כשעמד במקום זה ממש. שעתה היא עת גילוי הוד וזיו שכינתו יתברך עליו כמו שכתוב בתורה בספר שמות: "כי לא יראני אדם וחי". מה לך פה אליהו? שב ובקע הקול האלוקי מתוך הדממה העמוקה. ועוד הוסיף יתברך ואמר לאליהו: חייך שבכל מקום, שיקיימו בני בריתי הקדושה תהיה אתה מזומן שם. (ומשום כך אמרו חז"ל להכין כסא לאליהו הנביא בכל ברית מילה).

ועוד אמר לו הקדוש ברוך הוא: כיון שאין אתה יכול למלא שליחותי, יהיה נביא אחר תחתך אצל בני והוא" אלישע בן שפט תלמידך. ואתה תסתלק בקרוב כרצונך אל מקומך ברקיע השמים. לך שוב לדרכך, סיים ה' את דבר הנבואה ובטרם אקחך אל היכלי, משח תחתך את אלישע תלמידך. ותחת אחאב עליך למשוח את יהוא בן נמשי. ואז עבר אליהו ליד תלמידו אלישע ומעיל כתפיו השליך אליו את אדרתו, לרמוז לו שיהיה נביא לה' תחתיו וילבש אף הוא אדרת כמנהג הנביאים. עטה אלישע את אדרתו של איש האלוקים, והנה נדבק בו מעט מקדושת אליהו והוא חש ברושם העליון שקרן על רבו בהיותו במערה. אליהו לא סבב עוד בקרב העם, ונבואתו לא הרעדה את ליבותיהם של בני ישראל.

איש ירא שמים גר בעמק יזרעאל, ונבות שמו, וקול שירתו היה נאה ונעים לאוזן מאוד. בכל רגל ורגל היה עולה מנחלתו אשר בעמק אל ירושלים, אשר עורר כיסופיהם אל בוראם ושימח את לבם במצוותיו. וקיים נבות מה שנאמר: "כבד את ה' מהונך" דרשו חז"ל: ממה שחננק: "אם אתה עשיר – תן צדקה". "אם חכם אתה – למד את עמו תורה". ואם קולך נאה – עבור לפני התיבה".

פעם אחת נמנע נבות מלעלות לרגל וטעות גדולה טעה בכך, משום שמנע את קולו המעורר לבות עם ה' לעבדו, ומפני שהקדוש ברוך הוא מדקדק עם צדיקיו כחוט השערה, גרם לו הדבר שתצא עליו עלילה מאת המלך אחאב, כדי לחמוד את אדמתו ולפגוע בנפשו.

חז"ל

המשך כשבע הבא

פרק קדוש זה מיוחד על הולדת הבן
לחיים מאיר פרקש

ואליהו הנביא זכור לטוב ישמור הילד לשמור בריתו

הגלות הקשה עד שיבוא המשיח

כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת ויחי: "ויהי אזור הדברים האלה ויאמר ליוסף אביך זזולה ויקחז את שני בניו עימו את מנשה ואת אפרים". אמר רבי חזקיה הפסוק הזה לא בא להשמיענו מה שעשה, אלא בא הפסוק להביא מה שיהיה בסוף הגלות, וזה כל אלו לסוף המניין שנמנה, פה רוצה לומר שיבוא מלך המשיח ויאמר לו אביך שבשמים נבהל וסבר פניך הוא כיסה והצפין לקץ המשיח, יהי רצון מן אלוקי השמים שייקח את בנו שיתרבו בגלות, ומשנשו בהם, שנשה אותם הקדוש ברוך הוא חובותיהם באמת. כאשר בא רבי אבא ואמר להם: לדרשה תורה אני בא, חשוב הוא סוד הדבר כמו שכתוב בפרשת ויצא: "ותקרא את שמו יוסף לאמר יוסף ה' לי בן אזור" וזה כמו שפרשנו, וזה שמו הקדוש ביוסף, יאמר הרי אביך אדון עולם שבא לעשות טובה לבנו שיצאו מן הגלות שלהם, ואם אתה לא רוצה באמת שלך, רבוע יקו"ק אחד יעשה אותך, וגם ירצה שתשוב המלכה למקום.

ושאבותינו הם מרכבות שלמעלה כמו שכתוב בספר בראשית: "ויעל אלוקים מעל אברהם", והאבות הם שוקי העולם, ועוד אמר הנביא מיכה: "תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם" וזה שיבוא מלך המשיח.

רבי יוסי פתח ואמר את הפסוק מתוך ספר הנביא זכריה: "והיה יום אחד הוא ייודע לה' לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור", רוצה לומר בזה שיהיו שני מאורעות רעים שבאים לבניו בגלות בארץ שונאיהם, והוא לא יסתכל בהם כמה שנים רבות על חובותיהם באמת, כאן יזנח אותם בארץ שונאיהם, והוא יקח את בניהם שקרה להם רעות אלו וינהיג אותם לארץ טובה וזהו הוא פרוש הפסוק.

והיו שני שרים שהם גדולים ומעולים, והיו דופקים תחת כסאות כבוד של אפוטרופוס של עם ישראל במידה חמישית, וזאת כדי שיהיו בגלות כל זמן זה, וארץ שנושה אותם בארץ שונאיהם.

"הזהר הקדוש"

 לעילוי נשמת: **יחזקאל בן חביבה ואליהו ז"ל**

 לעילוי נשמת: **גניה יחזקאלי בת צ'חלה ז"ל**

 לעילוי נשמת: **שלמה יחזקאל בן יפה ז"ל**

כאשר ישובו לקדוש ברוך הוא

כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת ויחי: "ויגד ליעקב ויאמר הִנֵּךְ בְּנֵךְ יוֹסֵף בָּא אֵלַיךְ". רבי יוסי פתח ואמר: מלאך הוא שהיה עתיד לבוא ולומר טוב על בני ישראל, כאשר ישובו לקדוש ברוך הוא בכל צרותם, כאשר יבוא קץ המשיח, ובכל צרה שתבוא עליהם הם יאמרו למידה ברוך בא אצלך, והם יגאלו טובים. וכמו כן זכאי חלקם של עם ישראל שנקראו בניו של הקדוש ברוך הוא שהם כמלאכים, והם יריעו כל בני אלוקים.

בוא וראה, מניין שקרא הקדוש ברוך הוא ליעקב אל אמר לו ואתה בעליון ואני אהיה בתחתון, וזאת מהי הכוונה כמו שכתוב בתורה בספר בראשית: "ויעל אלוקים מעל אברהם", שאבותינו הם מרכבות של הקדוש ברוך הוא, כמו שאמר הנביא מיכה: "תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם", וזה הרי הן שתי ספירות בשתי מרכבות גדולות עליונות.

שלישי זה יצחק. מהו הפסוק מספר בראשית בפרשת ויצא: "וישב יעקב בפוזר אביו יצחק", ומפני פחד יצחק שהוא היה בספירה והקדוש ברוך הוא שהוא כסאות כבוד מרכבה עליונה, וספירת יצחק היא מעליון ומפורשת יותר מכל הסגנים אבותיך, וזה הוא שכתוב: "וישב יעקב בפוזר אביו יצחק", רבי אבא פתח ואמר את הפסוק מתוך פרשת ויצא: "אלוקי אברהם ואלוהי יצחק ואלוהי אביהם וישבע בפוזר אביו יצחק". ומזה הפסוק אתה יכול לדעת מזה.

בפרשת ויחי כתוב: "ויתזוק ישראל וישב על המיטה" והסוד של הפסוק הוא כמו שכתוב בספר התנ"ך בספר דניאל: "ובעת ההיא יעמוד מיכאל השר הגדול העומד על בני עמך והייתה עת צרה". אמר רבי שמעון בר יוחאי: זו גבורת יד של מיכאל הגדול כמו היה מלפני זה היה משתחוה, ולמי היה משתחוה? היה משתחוה למיטה, שהמיטה הייתה פתוחה פניה, ולמילה היה משתחוה, שהרי חביבה אצלו.

המשך בעמוד הבא

ברכה לשערי רפואה מהרה: לאברהם בן פנינה

ברכה לשערי פרנסה טובה : לאברהם בן מנחם

וזאת כי חלל יהודה (בנו של יעקב) קודש ה' אשר אהב ובעל בת אל נכר (בת שוע), כאשר הסתלק זיוו ממנו על חטאיהם, לא היה לה לעמוד לפניו וגורשה המלכה מן המלך, וזאת בגלל שלא יכולה לעזוב את בניה בין העמים להורגם, והיה בארץ הקודש בזה הוא שיהיו עמים נכרים (גויים) מן עמו. וציפה לומר שנכנסה השכינה בניהם בגלות, וזמן שלט היה בארץ, והיא בארץ עמים בזיו ישראל נשמרו כל העמים אשר בסביבותיהם.

רבי יוסי פתח ואמר: שני שרים היו תחת כסאות כבוד הקדוש והרי בשמו כלי אחד במיטה, שהוא היה זורק אגוזו של ההיכל, והרי אנחנו נמצאים בגלות לא נשאר בין אלא זה שבין של מינו והוא חתוך מן שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא יתברך שמו.

כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר שמות בפרשת משפטים: "הֲנֵה אֲנִי שׂוֹלֵז מִלֶּאךָ לִפְנֵיךְ לְשֹׁמֵר בְּדֶרֶךְ וּלְהַבְיֵאךְ אֶל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר הִכִּינֹתִי". לא לדבר כך אלא בעולם הבא וזאת שכאשר פרשנו בצדדים והוא שיש סלעים בדרך, ואני השריתי את שכינתי בניהם לבעליהם בגלות, והיא שומרת אתכם עד שתביא לארצכם כמו שהייתם מלפני כן, אשר הכינתי, את מושבם מלפני כן.

וזו השכינה מן המלאך מט"ט וגורשה המלכה מן המלך וזאת עד שתגיע למקומה, והסוד הוא כי רק עוג מלך הבשן הוא נשאר מיתר הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלא הוא ברבת בני עמון כמו שפרשנו במקומו. והדרך שנמשל בגלות שומר אותם בגלות על הצרה שתבוא עליכם, וזאת עד שיבוא והקדוש ברוך הוא יכניס אתכם לארץ שנשבע לאבותיכם שהיא נשמרה.

"הזוהר הקדוש"

ברכה לשערי רפואה מהרה : ליעל בת נעמי

ברכה לשערי זיווג מהרה : לאירנה בת יעל

ברכה לשערי זיווג מהרה : לקטי בת יעל

ה' באב פטירתו של האריז"ל

רבי יצחק לוריא (1572 - 1534) כונה האר"י (ראשי תיבות של : אשכנזי רבי יצחק, האלוקי רבי יצחק, האדון רבי יצחק, אדוננו רבי יצחק - גדול מקובלי צפת ב מאה ה-16 והוגה שיטה חדשה בקבלה. השפעתו על המיסטיקה היהודית היא עצומה, וממנו ואילך זכתה הקבלה שלו, הקבלה הלוריאנית, להשפעה רבה בכל רחבי העולם היהודי. תלמידיו נקראו אחריו גורי האר"י. תוכן עניינים: הסתר 1 חיי ודמותו. 2. תלמידיו. 3. תורתו. 4. השפעתו על עולם הקבלה. 5 ספרים שנכתבו על האר"י. 6. קישורים חיצוניים. 7. ראו גם עריכה....

חיי ודמותו נולד ב ירושלים לאב אשכנזי ולאם ספרדייה. אך רוב ימיו חי בבית דודו ב מצרים ולמד תורת הנגלה מפי רבי בצלאל אשכנזי בעל ה שיטה מקובצת, ובעיקר למד סתרי תורה על פי המסורת למד מפיו של אליהו הנביא. תולדות חיי מרתקים ואפופים מסתורין וקדושה החל מרגע לידתו לאביו שלמה, אשר התבשר על ידי אליהו הנביא - שאף נוכח בבואו בבריתו של אברהם אבינו - כי בנו זה יעשה לגדול בישראל לפי מסורות שמסרו תלמידיו, עד גיל 36 חי בבית דודו רבי מרדכי פרנסיס שהיה ממונה על

המכס במצרים והיה סמוך על שולחנו במצרים, שם הקדיש את עיתותיו להגייה ליד הנילוס בספר הזוהר, עד נגלה אליו שוב אליהו הנביא והורה לו לעלות ל ארץ ישראל ולחיות בצפת וללמד את הרב חיים ויטל את כל אשר הוא יודע כי לשם כך הגיע לעולם וזה כל יעודו בחייו. מצד שני בגניזה בקאהיר נמצאו תעודות מהן עולה כי האר"י התפרנס ממסחר בפלפלים. האר"י הגיע לצפת בשנת 1570 (שנת ה'ש"ל) ובמשך שנתיים חי שם עד שבתאריך ה' באב ה'של"ב (שנת 1572) הוא נפטר והוא בן 38.

החל משבוע הבא: ב"פינת הזהב" חיינו של האריז"ל

פטירתה בה' באב לעילוי נשמת:

דינה הררי בת מרימה ז"ל

